

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 7 czerwca 2011 r.

Nr posiedzenia: 420

Posiedzeniu przewodniczył: senator Piotr Zientarski – przewodniczący komisji

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę - Kodeks wyborczy (*druk senacki nr 1234, druki sejmowe nr 2800, 4181 i 4181-A*).
  2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy (*druk senacki nr 1228, druki sejmowe nr 4025 i 4165*).
  3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (*druk senacki nr 1229, druki sejmowe nr 3063, 1856 i 4088*).

- W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Stanisław Gogacz, Leon Kieres, Krzysztof Piesiewicz, Grażyna Sztark, Marek Trzcziński, Piotr Zientarski.
- zaproszeni goście:
    - Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji :
      - podsekretarz stanu Zbigniew Sosnowski,
      - specjalista w Departamencie Administracji Publicznej Artur Kocik,
    - Ministerstwo Sprawiedliwości :
      - podsekretarz stanu Zbigniew Wrona,
      - dyrektor Departamentu Legislacyjno- Prawnego Jan Bołonkowski,
      - sędzia, Sekretarz Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego Robert Zegadło,
      - sędzia, główny specjalista w Departamencie Legislacyjno – Prawnym Ewa Korszeń,
    - Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej:
      - sekretarz stanu Jarosław Duda,
      - naczelnik wydziału w Departamencie Polityki Rodzinnej Katarzyna Napiórkowska,
      - naczelnik wydziału w Departamencie Prawa Pracy Janina Suzdorf,
      - dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Krzysztof Kosiński,
      - naczelnik wydziału w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Zbigniew Wasiak,
    - Sejm RP:
      - poseł sprawozdawca Sławomir Piechota,
      - poseł sprawozdawca Marek Plura,
      - stały ekspert komisji Polityki Społecznej i Rodziny Krzysztof Pater,
    - Państwowa Komisja Wyborcza:
      - sekretarz Kazimierz W. Czaplicki,
    - Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego
      - Jacek Zadrożny.

- przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Jakub Zabielski, Katarzyna Konieczko, dr Marek Jarentowski, Bożena Langner.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Ustawę przedstawił poseł Sławomir Piechota. Zasadniczym celem ustawy jest stworzenie osobom niepełnosprawnym realnej możliwości skorzystania z konstytucyjnego prawa, jakim jest prawo wyborcze. Obecnie osoby niepełnosprawne, które chcą wziąć udział w wyborach, są bardzo często uzależnione od wsparcia osób trzecich. Ustawa ma ten stan rzeczy zmienić i dać osobom niepełnosprawnym realną możliwość głosowania bez pomocy osób trzecich. Ustawa sprowadza się do wprowadzenia czterech rozwiązań. Po pierwsze ustawa wprowadza obywatelską konsultację siedzib lokali wyborczych. Każdy zainteresowany mógłby proponować burmistrzowi nową siedzibę lokali wyborczych. Po drugie proponuje się wprowadzić informację wyborczą z myślą o osobach niepełnosprawnych. Po trzecie proponuje się dla osób o znacznym i umiarkowanym stopniu niepełnosprawności możliwość głosowania korespondencyjnego. Po czwarte proponuje się wprowadzenie dla wyborcy niewidomego lub niedowidzącego nakładek do kart do głosowania w języku Braille'a. Trybunał Konstytucyjny uznał, że zmiany w prawie wyborczym mogą być wprowadzane nie później niż na 6 miesięcy przed podjęciem pierwszej czynności wyborczej. Ten wyrok nie dotyczy jednak, jak zgodnie uznali uczestnicy seminarium zorganizowanego przez Parlamentarny Zespół ds. Osób Niepełnosprawnych w Senacie RP dnia 1 grudnia 2009 r., w tym m.in. byli Prezesi Trybunału Konstytucyjnego Jerzy Stępień i Andrzej Zoll, przepisów projektowanej ustawy – której podstawowym celem jest zapewnienie osobom niepełnosprawnym możliwości rzeczywistego korzystania z praw wyborczych i likwidacja sprzeczności z przepisami Konstytucji RP aktualnego prawa wyborczego. Całkowicie nowatorskim rozwiązaniem, zawartym w projektowanej ustawie jest możliwość głosowania korespondencyjnego przez wyborców niepełnosprawnych. Warunkiem skorzystania przez wyborcę z tego uprawnienia będzie złożenia oświadczenia woli głosowania korespondencyjnego najpóźniej na 21 dni przed głosowaniem. W praktyce takie oświadczenie będzie najczęściej składane razem z oświadczeniem o spełnieniu wymogów ustawowych, uprawniających do skorzystania z rozwiązań ułatwiających udział w wyborach, określonych w ustawie. Fakt złożenia oświadczenia o woli głosowania korespondencyjnego będzie niezwłocznie odnotowywany na zaświadczeniu o nadanym numerze identyfikacyjnym. Osoba uprawniona do głosowania korespondencyjnego otrzyma pocztą, najpóźniej na 10 dni przed dniem wyborów, przesyłkę z materiałami wyborczymi. Będzie to przesyłka polecona, ale osoba uprawniona będzie musiała ją odebrać osobiście; nie będzie dopuszczony odbiór przez domowników. W skład materiałów wyborczych wejdą karty do głosowania, koperta zaadresowana do odpowiedniej obwodowej komisji wyborczej wraz z adnotacją, że przesyłka została opłacona oraz zaświadczenie o uprawnieniu do głosowania korespondencyjnego. Wyborca będzie umieszczał karty do głosowania w kopercie, a następnie całość, wraz z zaświadczeniem, wysyłał to na adres komisji wyborczej. Dla celów głosowania korespondencyjnego zostanie wyznaczona co najmniej jedna komisja w każdym okręgu wyborczym, nie mniej niż jedna na terenie każdej gminy. Przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz pełnomocnik rządu ds. osób niepełnosprawnych udzielili poparcia tym rozwiązaniom ustawowym.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego zwrócił uwagę na nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów ustawy i przedstawił 3 uwagi szczegółowe.

Senator Piotr Zientarski przejął trzy poprawki legislacyjno -redakcyjne zaproponowane przez BL, które komisja przyjęła jednogłośnie.

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora Piotra Zientarskiego.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie trzech poprawek do ustawy. (*druk senacki nr 1234A*).

Ad. 2 Ustawę omówiła przedstawicielka BL. Ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Ustawa z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy, stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 lipca 2010 r. (sygnatura akt P 4/10), stwierdzającego niekonstytucyjność art. 50 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy w

zakresie, w jakim przepis ten pomija prawo pracownika znajdującego się pod ochroną przewidzianą w art. 32 ust. 1 pkt 1 i ust. 8 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych do żądania przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach, w razie wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas określony z naruszeniem przepisów o tej ochronie. W ocenie Trybunału, za element gwarancji trwałości zatrudnienia związkowców należy uznać możliwość wystąpienia – w razie niezgodnego z prawem lub nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę – z żądaniem przywrócenia do pracy. Ochrona trwałości stosunku pracy przez przywrócenie do pracy umożliwi dalsze prowadzenie działalności związkowej, a tym samym stanowi realizację prawa do zrzeszania się w związki zawodowe. Ustawa jest przedłożeniem senackim.

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego nie miała uwag o charakterze legislacyjnym. Przedstawiciel rządu wyraził poparcie dla rozwiązań ustawowych.

Wobec braku chętnych do zabrania głosów w dyskusji przewodniczący komisji senator Piotr Zientarski zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Wniosek przyjęto jednogłośnie.

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senator Grażynę Sztark.

Konkluzja: Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (*druk senacki nr1228A*).

Ad. 3 Ustawę omówił przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości. Ustawa zawiera szczegółową i kompleksową regulację problematyki wykonywania orzeczeń dotyczących kontaktów z dzieckiem. W przypadku, gdy orzeczenie sądu o kontaktach z dzieckiem nie będzie respektowane ustawa daje możliwość elastycznej reakcji, w zależności od stanów faktycznych obejmujących wszystkie formy kontaktów z dziećmi. Wprowadzono dwuetapową procedurę wykonywania orzeczeń dotyczących kontaktów z dzieckiem. W pierwszym etapie sąd najpierw zagrozi zasądzeniem na rzecz osoby uprawnionej do kontaktów z dzieckiem określonej sumy pieniężnej za każde naruszenie przez zobowiązanego orzeczeniem ustalającego kontakty. Zagrożenie będzie można zamieszczać w orzeczeniu merytorycznym. W drugim etapie, jeśli zobowiązany nie będzie stosował się do orzeczenia sądu, na wniosek uprawnionego sąd nakaze zapłacenie uprawnionemu określonej kwoty pieniężnej. Obliczając stosownie do ilości naruszeń orzeczeń. Suma pieniężna będzie należała się uprawnionemu, a nie jak dotychczas Skarbowi Państwa. W ustawie przewidziano zasądzenie przez sąd opiekuńczy na rzecz jednego z rodziców zwrotu wydatków, gdy do kontaktu nie doszło z winy drugiego rodzica. Projekt rządowy przewidywał przymusowe odebranie dziecka przez kuratora, ale w toku prac sejmowych to rozwiązanie nie uzyskało akceptacji. Rząd wnioskuje o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego nie miała uwag o charakterze legislacyjnym.

Senator Piotr Zientarski zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Komisja przyjęła przedstawiony wniosek.

Na sprawozdawcę komisji wybrano senatora Piotra Zientarskiego.

Konkluzja Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (*druk senacki nr1229A*).

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.